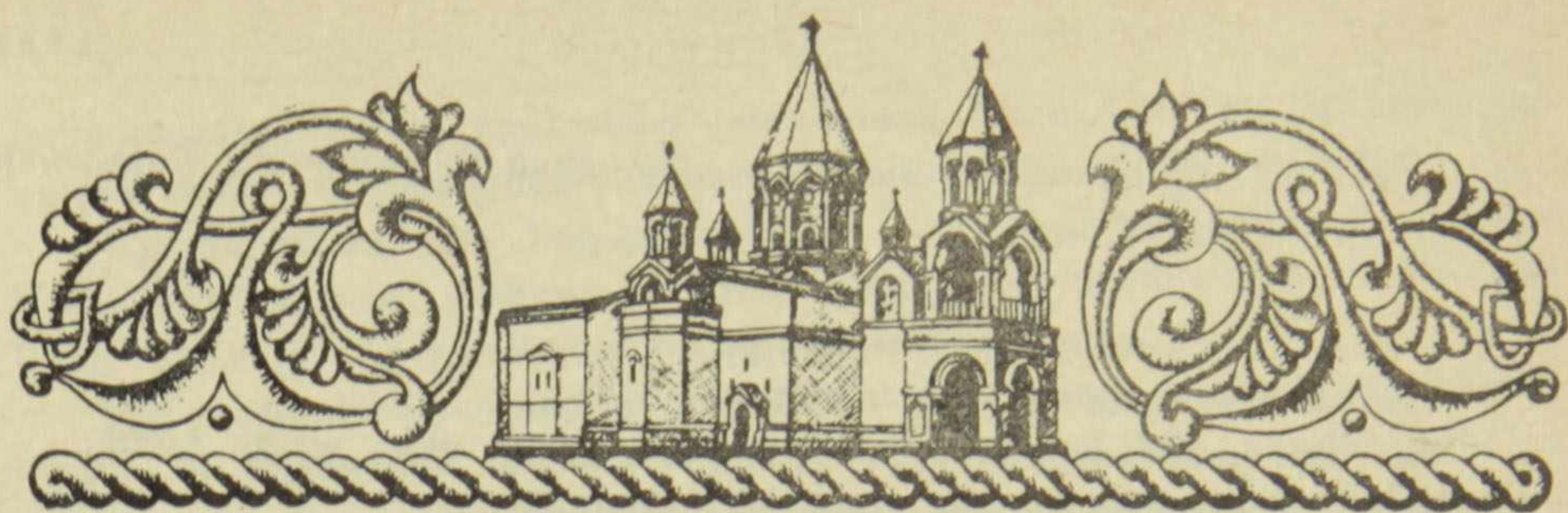

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԷՆ Ա.-Ի
ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ՔԱՐՈԶԸ ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ ՍՈՒՐԲ
ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱԾԱՐՈՒՄ
(6 Յունուար 1992 թ.)

«Յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:
«ՓԱՌ-Բ Ի ԲԱՐՁՈՒՆՍ ԱՍՏՈՒԾՈՅ».

Սիրելի ժողովուրդ Մեր,

Այս տարի եւ տօնախմբում եմք սուրբ յիշատակը մեր Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի Ծննդեան, համակուած մեր երանելի նախնեաց տեսիլքներով եւ սպասումներով:

Յիրաւի, հրաշալի պատումը Քրիստոսի Ծննդեան, ամէն տարի նոր լոյս է սփռում մեր երկրային անցաւոր կեանքի ճանապարհի վրայ եւ դառնում նոր, ազնիւ ներշնչանքների աղբիւր, ի մխիթարութիւն մեր յուսացեալ հոգիների:

Յիսուսի Ծնունդը ոգեկոչելիս, պարտաւոր եմք յիշել նաև հին աշխարհի, հեթանոս աշխարհի ժողովուրդների դարերով կուտակուած սպասումները, երբ մարդիկ ու՝ ազգեր, բազում անարդարութիւնների ու բռնութիւնների ներքոյ, երազում էին հրաշք գալուստը մի փրկչի, մի ազատարարի:

Մեծ սաղմոսերգուն արտայայտում է այդ հոգեվիճակը հետևեալ աղօթքով՝ «Յոյց մեզ, Տէր, զողորմութիւնս քո եւ զփրկութիւնս քո տուր մեզ» (Սաղմ. 2Դ. 8):

Հին Կտակարանում բազում մարգարէութիւններ կան մի փրկչի սպասման երազանքով: Յիշենք հրեղէն խօսքերը Եսայի մարգարէի՝

«Տէր Աստուած, լոյծ զկնճիոն անիրաւութեան, քակեա զխարդախութիւն բռնութեան, արձակեա զնեղեալս թողութեամբ եւ զամենայն մորհակա անիրաւութեան պատառեա» (Ես. ԾԸ. 6):

Յոյժ նշանակալից է, որ նաև հեթանոս աշխարհում, հռոմէացի արդար ու խոնարհ մարդիկ նոյն երազանքներով ու սպասումներով էին ապրում:

Յնցող է վկայութիւնը հոռմեացի մեծ բանաստեղծ Վիրգիլիոսի, Քրիստոսի Ծննդից յիսուն տարի առաջ՝

«Պիտի գայ շարանը նոր տարիների,
Նոր մի ծնունդ պիտի իջնի երկնքից,
Այն մանկան, որով նախկին երկաթեայ դարի վերջ պիտի գտնի,
Ու պիտի գայ ոսկեայ դարը համայն աշխարհի»:

Այո՛, Յիսուսի Ծննդով աւետուեց, թէ պիտի խորտակուեն շղթաները «երկաթեայ դարի», ու պիտի յաջորդի «ոսկեայ դարը», երբ պիտի թագաւորեն մարդկային կեանքում՝ արդարութիւնը, բարի կամեցողութիւնը, ազատութիւնն ու խաղաղութիւնը:

Ինչքան յուզիչ են նաև Եղիսաբէթին ուղղուած Սուրբ Կոյս Մարիամի խօսքերը իր Որդու մասին, որին նա պիտի ծնունդ տար: «Արար զօրութիւն բազկաւ իւրով, ցրուեաց զամբարտաւանս մտօք սրտից իւրեանց: Քակեաց զհզօրս յաթոռից և բարձրացոյց զխոնարհս. Զքաղցեալս լցոյց բարութեամբ և զմեծատունս արձակեաց ունայն» (Ղուկաս Ա. 51—54):

Բայց և ինքը Յիսուս իր հրապարակային քարոզչութեան սկզբում, յայտնեց իր աշակերտներին ու հետևորդներին, թէ՛ «Հոգի Տեառն ի վերայ իմ, վասն որոյ և օծ իսկ զիս. աւետարանել աղքատաց առաքեաց զիս, բժշկել զբեկեալս սրտիք, քարոզել զերեաց ազատութիւն և կուրաց տեսանել, արձակել զվիրաւորս ի թողութիւն» (Ղուկաս Դ. 18—19):

Այս բոլոր մարգարէութիւնները վկայում են մեզ այն մասին, թէ Յիսուս, իրօք, դարերով սպասուած Մեսիան էր, Փրկիչն էր, որ ծնունդ էր Բերդեհէմում հրաշալի պայմաններում: Յիսուսի ծնունդը պատմականօրէն հանդիսացաւ երկնքի պատասխանը՝ տառապող մարդկութեան երազանքների: Յիսուս ոչ միայն նոր օրէնք հաստատեց Աստուած-մարդ յարաբերութեան, այլ նաև՝ նոր օրէնք մարդկանց և ազգութիւնների միջև յարաբերութիւնների: Այսպիսով, քրիստոնէական կրօնի փրկագործական առաքելութիւնը հանդիսացաւ հրամայականը՝ Աստուծոյ կամքը, այսինքն՝ նրա պատուիրանները կեանքի կոչելու երկրի վրայ մարդկանց ու ազգութիւնների միջև: Ամէն օր աղօթում ենք՝ «Հայր մեր որ յերկինս ես... եղիցին կամքքո որպէս յերկինս և յերկրի»: Յիսուսի մարդեղութիւնը սկզբնաւորումն է մարդու և ազգութիւնների ազատագրման՝ մեղքի կապանքներից ու չարիքների որոգայթներից:

Մեր օրերին, երբ տագնապեալ աշխարհը որոնում է և պայքարում մի նոր արդար իրաւակարգ, մի նոր խաղաղ իրավիճակ ստեղծելու համար, չենք կարող չվկայել, որ այդ ազնիւ ու մարդասէր տենչանքների և բարոյական հրամայականների ակունքները գտնում են Քրիստոսի սուրբ Աւետարանում: Սուրբ Ծննդեան ու Աստուածայայտնութեան այսօրուայ տօնը, այս ճշմարտութիւնները հաստատելու և փառաբանելու սրբազան պահն է:

Մանաւանդ մենք՝ հայերս, մեր ողջ պատմութեան ընթացքում հաւատացել ենք Յիսուսի պատգամներով՝ աշխարհը վերափոխելու, մարդու հոգին պայծառակերպելու, ազգութիւնների միջև համերաշխութիւն և խաղաղութիւն հաստատելու իդէալներին:

Ապացոյց, նաև մեր օրերում, մեր ժողովրդի պայքարը յանուն մարդու իրաւունքների, ազատ ապրելու իրաւունքի, յանուն արդար ու խաղաղ մի համաշխարհային կարգավիճակի, որոնք այնքան հարազատ են Քրիստոսի

Աւետարանին, որոնք կրօնական ըմբռնումով նշանակում են՝ մարդուն ազատել մեղքի կապանքներից և բարոյական մահուան ճիրաններից:

Այս իմաստով, մեզ՝ հայերիս համար, մեր այս տազնապալի օրերին Մայր Հայրենիքում, Քրիստոսի Աւետարանը յոյժ այժմէական է. նա մեր Սուրբ Գիրքն է, մեր արդար պաշարի ուղին լուսաւորող:

Մենք քրիստոնէութիւնը ընդունել ենք շատ աւելի առաջ քան բազում ազգեր, և Քրիստոսի աստուածային պատգամներով ենք բեղմնաւորել ու կազմաւորել մեր ազգային ոգեկանութիւնը: Հայ ժողովուրդը, Քրիստոսից առաջ, սպասում էր նրա Ծննդեան:

Սիրելի հաւատացեալներ, մեր այս խոհերով, այս սպասումներով ողջունում ենք մեծ աւետիսը մեր Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի հրաշալի Ծննդեան, այս անգամ ինքնիշխան ու անկախ մեր Հանրապետութեան հովանուներքոյ:

Փառք արդարութեան արեգակ և խաղաղութեան իշխան Միածին Որդուն մեր Աստծուն:

Օրհնութիւն մեր վերածնունդ ազատ ժողովրդին և ջերմագին մաղթանք, որ նա անկոտրում հաւատքով, համահայկական միասնական ճիգերով, եղբայրական համերաշխ գործակցութեամբ, համախմբուած իր նոր պետութեան հովանու ներքոյ, հասնի նաւահանգիստը խաղաղութեան, իր արդար իղձերի իրականացմամբ:

Սուրբ Ծննդեան այս առաւօտեան՝ «Աստուած յուսոյ լի արասցէ զձեզ ամենայն խնդութեամբ և խաղաղութեամբ, առաւելոյ ձեզ յուսով, զօրութեամբ Հոգւոյն Սրբոյ» (Հռոմ. ԺԵ. 13):

«ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆԱԻ ԵՒ ՅԱՅՏՆԵՑԱԻ». ամէն:

